

תפ"ח (באר שבע) 24704-02-19 - מדינת ישראל נ' אבירם זגורי

תפ"ח (באר-שבע) 24704-02-19 - מדינת ישראל נ' אבירם זגורי/מחוזי באר-שבע

תפ"ח (באר-שבע) 24704-02-19

מדינת ישראל

נגד

אבירם זגורי

על ידי ב"כ - עו"ד בועז קניג ועו"ד מור עטיה

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע

[29.09.2022]

כב' סגן הנשיאה, השופט נתן זלוצ'ובר - אב"ד

כב' השופטת דינה כהן

כב' השופט דניאל בן טולילה

על ידי ב"כ - עו"ד

גזר דין

כב' השופטת דינה כהן:

1. ביום 15.11.18 במהלך מסיבת הפתעה לכבוד יום הולדתו ה-21, נורה המנוח רותם הרוש ז"ל למוות, בסמטה הסמוכה לביתו. אמו של המנוח, שולה הרוש, וחברו, אדם מסרוגה, נפצעו מירי נוסף לעברם באותו אירוע.

בהכרעת הדין מיום 26.5.22, לאחר שמיעת ראיות, הורשע הנאשם, יליד 1990, ברציחתו של המנוח, בניסיון לרצח של אדם מסרוגה ובחבלה בכוונה מחמירה של שולה הרוש והכל תוך נשיאה והובלת נשק. העבירות בהן הורשע הנאשם הן: רצח לפי סעיף 300(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 בנוסחו לפני תיקון 137 לחוק העונשין שנכנס לתקפו לאחר האירוע, ניסיון רצח, לפי סעיף 305 לחוק העונשין, חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין ונשיאת והובלת נשק לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק העונשין.

בהכרעת הדין קבענו, שהנאשם הסתכסך והתעמת בתחילת האירוע עם אדם מסרוגה, עזב את האירוע, התחמש בנשק חם, חזר לאירוע עם אחד מאורחי המסיבה נאור מירלשוילי, שקרא לאדם לצאת לסמטה, הנאשם שארב לאדם, ירה במרכז גופו מספר יריות ופצע אותו באופן חמור, ירה בירכה של שולה הרוש שאחזה בו, החל להימלט מן הזירה בעקבות נאור בעוד המנוח רודף אחריו, הנאשם עצר, הסתובב לעבר המנוח, ירה בראשו והרגו.

נקדים ונציין שנאור מירילשוילי הואשם בכתב אישום שהוגש נגדו בתאריך 5.6.20, תחילה כשותפו של הנאשם לעבירות המנויות בכתב האישום כנאשם בתיק שהתנהל בנפרד לפני הרכב אחר של בית משפט זה. בהמשך, במקביל להגשת הסיכומים בתיק דנן, הורשע נאור, בתאריך 16.11.21 על פי הודאתו לאחר שכתב האישום בעניינו תוקן במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של הריגה, ניסיון לרצח, חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ונשיאה והובלת נשק (תפ"ח 13225-06-20).

2. ואלה עיקרי ממצאי העובדות שנקבעו בהכרעת הדין:

עובר למסיבה, ביום 15.11.18 בשעה 17:38 פתח אחיו של המנוח קבוצת "ווטסאפ" בשם "יומולדת", וצירף 11 חברים וביניהם הנאשם. בהודעה הראשונה של הקבוצה, בשעה 17:39, האח הקליט הודעה קולית: "תגידו לי מי רוצה לבוא, אנחנו עושים פה סתם ישיבה פה בגינה, רק אנחנו, צפוף כזה חברים וזהו, קיצור תבואו היום בערב, אני אשלח לכם תיכף באיזה שעה לבוא. עושה מסיבת הפתעה לרותם, לרותם הכושי".

בתגובה להודעה זו הקליט הנאשם הודעה קולית בשעה 17:45 "אני היום בא, עושה שם בלאגן אחושרמוטה, שותה, מרביץ לכולם יא מניאק".

בתגובה לכך הקליט האח הודעה קולית בשעה 17:46 "אבירם אח שלי, אתה לא יכול להרביץ פה לאף אחד אחי, אני על השמירה, אתה עושה בעיה אתה מקבל קיפול, אני קושר אותך בחדר אחי, אני עושה לך קשירת בננה של הימ"ר, תהיה רגוע אח שלי".

בתגובה לכך הקליט הנאשם הודעה קולית בשעה 17:54 "דבר ראשון ידעתי שאתה ימ"רניק כמו שאתה מדבר על הימ"ר, דבר שני יא חתיכת זין, אתה לא יכול לקפל אותי למה אני אזיין את כל מי שיושב שמה ואתה תראה מה אני יעשה שמה היום אחי, אני בא אחי רעול יא חתיכת מניאק".

בתאריך 15.11.18 בסביבות השעה 21:00 המסיבה החלה.

הנאשם הגיע למסיבה ובשלב כלשהו הגיע גם נאור. לאחר מכן, במהלך המסיבה ומחוץ לבית, עובר לשעה 01:09 בתאריך 16.11.18 או בסמוך לכך נתגלע ויכוח בין הנאשם לבין אדם מסרוגה. במהלך הוויכוח סטר הנאשם לאדם. בשלב כלשהו, לאחר האמור לעיל, עזב הנאשם את המסיבה ומאוחר יותר הגיע לביתו של מיכה אדרי בבאר שבע, שם שהה זמן מה. בהמשך, גם נאור הגיע לביתו של מיכה אדרי. בשלב כלשהו השניים שוחחו ביחידות ולאחר זמן מה עזבו את ביתו של מיכה.

עובר לשעה 03:45 הנאשם הצטייד ברובה מאולתר מסוג "קרלו" ויחד עם נאור הם צעדו לסמטה הנמצאת סמוך לביתו של המנוח, שם התקיימה מסיבת יום ההולדת.

נאור הלך לקרוא לאדם לצאת לסמטה והנאשם ארב לו בצל השיחים בפינה חשוכה של הסמטה. המנוח יצא ראשון מהבית ואחריו יצאו אחיו של המנוח ואדם, שצפו עימות והצטיידו בסכינים.

בזמן שהנאשם ארב לאדם בשיחים, נאור הוביל את אדם, המנוח ואחיו של המנוח לפני הסמטה. הנאשם ירה במרכז גופו של אדם מספר יריות. אמו של המנוח, שחזרה באותה עת הביתה, וחששה לשלום בנה אחרי שאדם כבר נורה ושכב בסמטה וביקשה לגונן עליו, קפצה על הנאשם וניסתה לעכבו מלפגוע במנוח. כדי להשתחרר מאחיזתה ולאחר שהיא לא הרפתה מהנאשם גם כשהוא היכה אותה, ולקול קריאותיו של נאור "תדפוק בו, תדפוק בה", הנאשם ירה ברגלה של האם.

קול סירנות מתקרבות אותה לנאשם ולנאור שהם עלולים להיתפס אם יתעכבו בבריחתם והשניים החלו להימלט מהמקום. המנוח, שראה את הנאשם פוגע באמו, החל לרדוף אחריו. תוך כדי בריחתו מהמקום, הנאשם עצר, הסתובב לעבר המנוח, ירה בראשו והרגו.

כתוצאה מהירי, נפגע אדם ממספר פצעי ירי בבטן התחתונה ובירך הימנית. אדם הובהל לבית החולים סורוקה, שם הורדם, הונשם ונותח באופן דחוף. במהלך הניתוח קיבל אדם 6 מנות דם וכן בוצעה כריתה במעי בשל ריבוי חורים במעי הדק ובמעי הגס. לאחר הניתוח חלה התדרדרות במצבו של אדם והוא הורדם והונשם במשך כחודש ימים, בהמשך הוא נותח מספר פעמים נוספות באופן דחוף עקב הרעות חוזרות ונשנות במצבו הרפואי. ביום 3.1.19 שוחרר אדם מבית החולים. כתוצאה מהירי, נפגעה גם שולה בירך ימין והובהלה לבית החולים "סורוקה", שם אושפזה עד יום 18.11.18. הראיות לעונש:

3. לנאשם עבר פלילי. לחובתו 13 הרשעות קודמות, בעיקר בעבירות אלימות, אך גם הרשעות בעבירות סמים הפרת הוראה חוקית ועוד, לרבות מבית משפט לנוער. לחובתו מאסר מותנה בר הפעלה בן 12 חודשים מת"פ 34544-05-15 של בית המשפט המחוזי בבאר שבע מיום 6.1.16.

4. שולה הרוש העידה מטעם המאשימה לעניין העונש. זאת, בנוסף, לתסקיר נפגעת עבירה שהוגש בעניינה. מעדותה של שולה הרוש, הן לעניין הכרעת הדין והן עובר לגזר הדין, ניכר שהיא מוצפת רגשית נוכח הטרגדיה שפקדה אותה ואת משפחתה ונוכח השפעת חסרונו של בנה המנוח בחייה.

בדבריה לפנינו, סיפרה שולה הרוש אודות בנה ז"ל. צוין שהמנוח היה ילד מיוחד וטוב, עם שאיפות לחיים, תמיד רצה להתקדם ולהצליח. הוא היה המשענת, הגב שלה ועזר לה רבות. הוא עזב את הצבא אחרי 11 חודשים בשל המצב הכלכלי הקשה בבית והתחיל לעבוד באינטל. בשנת 2015 היא חלתה והיה זה בנה המנוח שליווה אותה לכל הטיפולים והבדיקות ותמך בה. כיום אחרי האירוע המשפחה שלהם מפורקת. היא גרה לבד, ישנה רק בסלון כי אינה יכולה לישון בחדרה המקביל לחדרו של המנוח, אותו השאירה כפי שהיה עם בגדי המנוח וחפציו. לדבריה, בטרם מת במילותיו האחרונות הוא אמר למי שהיה לידו "תשמור על אמא". האם הוסיפה שהיא חיה עם ייסורי מצפון שאולי הייתה יכולה לעשות יותר וכך שאם לא הייתה אוחזת בנאשם, ייתכן שהמנוח לא היה מגיע לזירה כלל. העדה שיתפה שהיא חייה בחוסר תפקוד מוחלט. תסקיר נפגעת העבירה בעניינה של שולה הרוש -

5. צוין שעורכת התסקיר התרשמה מכך שאמו של המנוח, שולה הרוש, מצויה במצוקה קשה שבאה לידי ביטוי, בין היתר, בפרצי בכי מרובים ומדבריה של האם עלה שבני המשפחה שרויים באבל עמוק, אשר לא מרפה ולא נעשה קל יותר. עוד צוין, שנסיבות מותו הטראגיות והאכזריות של רותם ז"ל מחמירות ומחריפות את הגעגועים לבן ולאח. אביו של המנוח ואחיו ביקשו שלא להיפגש עם עורכת התסקיר בשל הקושי לבא במגע עם החוויות הטראומטיות ולכן האמור בתסקיר בעניינם נלמד מתיאוריה של האם. עוד צוין, שהאם נפגעה פעמיים במקרה זה, כנפגעת ירי וכאם שאיבדה את בנה, כשהיא הייתה עדה לפגיעה האנושה בו. הוריו של המנוח התגרשו בשנת 2006, וכיום האם מתגוררת בגפה בדירת עמידר והאב מתגורר בשכירות בקרבתה. למנוח שני אחים. עורכת התסקיר פירטה אודות מגוון הנזקים שנגרמו לאם כתוצאה ממעשי הנאשם, בין היתר, המעבר החד והבלתי נתפס מחיגת יום הולדתו של הבן ליום מותו, היא מרגישה גם תחושות קשות על כך שהיא לא הצליחה להציל את בנה ולהגן עליו. עורכת התסקיר ציינה שהרשעתו של הנאשם ברצח המנוח מהווה עבור האם הכרה בכאב שלה. מאז הרצח, האם מתמודדת עם הפרעה פוסט טראומטית ומטופלת מזה כשנה וחצי בעקבות מצבה הנפשי המורכב. אשר לנזקים שנגרמו ליתר בני המשפחה, האם תיארה שכל אחד מבני המשפחה ממוקד באבל האישי שלו וכואב אותו בדרכו. בני המשפחה נמנעים משיחות או העלאת רגשות, בעיקר כאלה שקשורים למנוח, מתוך הדאגה והחרדה זה לשלומם של זה. סופו של דבר, עורכת התסקיר ציינה שיש חשיבות להשית על הנאשם פיצוי כספי משמעותי לבני משפחתו של המנוח, כחלק מהכרה בפגיעה בו ובהשלכות הפגיעה על חייהם ועל מנת לאפשר להם להיעזר בפניה לטיפול ושיקום, בדרך שיבחרו. 6. תסקיר נפגע העבירה בעניינו של אדם - לבקשה מנומקת של עורכת התסקיר, נקבע בהחלטה מיום 27.6.22 שתסקיר נפגע העבירה בעניינו ותוכנו לא יימסרו לנאשם. מטעמים אלה לא יפורט האמור בתסקיר מיום 30.6.22, הגם שתוכנו כמובן יובא בחשבון במסגרת השיקולים הרלוונטיים לגזר הדין.

בתמצית וכפוף למגבלת החשיפה של תוכן התסקיר, נציין שאדם נפגע ממספר פצעי ירי בבטן התחתונה ובירך הימנית. תמונת הנזק הפיזי העולה מן התסקיר היא קשה. אדם הורדם והונשם במשך כחודש במסגרת הטיפול הרפואי. אדם נפצע באופן קשה במרכז גופו, נותח וצפוי לניתוח נוסף (נכון למועד עריכת התסקיר). צוין שאדם הוכר לדבריו כנכה בשיעור של 100%.

התסקיר התייחס לנסיבותיו האישיות של אדם טרם שנפגע ואת השפעת פציעתו על מישורי חייו השונים, לדרכי התמודדותו של אדם עם השלכות הפגיעה בו לרבות מהלך חייו ותכניותיו לעתיד לו ולמשפחתו שנגדעו בעקבות האירוע. נציין, כי המלצת עורכת התסקיר הייתה שיש חשיבות להשית על הנאשם פיצוי כספי משמעותי לאדם כחלק מהכרה בפגיעה בו ובהשלכות הפגיעה על חייו ועל מנת לאפשר לו להיעזר בפנייה לטיפול ושיקום, בדרך שיבחר. הטיעונים לעונש

7. עמדת המאשימה בטיעוניה לעונש הייתה שיש להשית על הנאשם בגין עבירת הרצח עונש מאסר עולם. בנוסף, עתרה המאשימה לקבוע מספר מתחמי ענישה כדלקמן:

בגין עבירת הניסיון לרצח של אדם - לקבוע מתחם ענישה בין 16 ל-19 שנות מאסר.

בגין עבירת החבלה החמורה של שולה הרוש - לקבוע מתחם ענישה בין 12 ל-15 שנות מאסר, הכל, בנוסף למאסר מותנה ופיצויים.

ב"כ המאשימה עתרה למקם את עונשו של הנאשם ברף העליון של כל מתחם ומתחם.

ב"כ המאשימה הדגישה שהעבירות בוצעו בשכונת מגורים בנוכחות אנשים אחרים, ושלאחר הירי הנאשם נמלט עם הנשק שלוף ברחובות העיר.

ב"כ המאשימה הפנתה לכך שלא דובר באירוע מתגלגל ולחייו של הנאשם לא נשקפה סכנה. הנאשם עזב את המקום וחזר מאוחר יותר כשהוא נושא נשק חם לא חוקי, מסוג קרלו מאולתר. הנאשם יזם את המתקפה והשליטה על האירוע והסלמתו הייתה בידיו.

הוטעם שאם הנאשם רק רצה להימלט מרותם שרדף אחריו, הוא יכל לכוון ולירות באוויר או לירות לרותם ברגל ולא היה צריך לירות לרותם ברקה ולהרוג אותו. יש פער בלתי נתפס בין הסתמיות וחוסר הערך של מה שהוביל למעשה לבין התוצאות המחרדות.

8. בעניין עבירת ניסיון הרצח שעניינה ירי של הנאשם לכיוון אדם, ציינה ב"כ המאשימה שהנאשם קיבל הקלה בכך שלא ייחסו לו גם עבירה של גרימת חבלה מעבר לעבירת ניסיון הרצח. בעניין נסיבות אירוע זה ציינה ב"כ המאשימה שהנאשם תכנן לפגוע באדם, הצטייד בנשק והגיע לבית של המנוח, נאור קרא לאדם והנאשם ירה בו מספר יריות מבלי שהייתה לאדם אפשרות להימלט. הנאשם הותיר את אדם מתבוסס בדמו. אדם נותר בחיים רק בנס.

כתוצאה מהפגיעה, מסלול חייו של אדם השתנה והוא חי מאז בכאב פיזי ונפשי. בהקשר זה הפנתה ב"כ המאשימה לתסקיר נפגע העבירה החסוי.

ב"כ המאשימה הפנתה לכך שרמת הענישה בעבירת ניסיון הרצח משתנה ונגזרת מרכיבים שונים כגון הסיבות, התכנון, הביצוע, הפגיעה ונסיבות אחרות.

לשיטת המאשימה, עניינו של הנאשם שניסה לרצוח את אדם מתקרב לנסיבות החמורות ביותר של העבירה הזאת.

ב"כ המאשימה הדגישה שהמעשה לא הושלם רק בשל כך שהנאשם הופרע בביצוע המעשה. עד שאדם לא נפל על הרצפה ועד שלא התנפלו על הנאשם הוא לא חדל ממעשיו. בסופו של דבר, הנאשם הפסיק רק כי הוא היה צריך לברוח. 9. בעניין עבירת החבלה החמורה - ב"כ המאשימה ציינה שכל חטאה של האם היה ניסיונה לעזור לבנה המנוח לעצור את הנאשם מלהרוג את אדם. האם נורתה בירך ואושפזה. המאשימה עתרה לצבור את העונשים שיוטלו על הנאשם בגין העבירות שביצע כלפי אדם ושולה למאסר העולם החובה שיוטל עליו בגין רציחת המנוח והדגישה למרות סמיכות הזמנים, כי מדובר בנפגעים שונים. 10. לגבי עבירות הנשק שבהן הורשע הנאשם, המאשימה סברה שהן נבלעות בשאר העבירות והמתחמים ולכן לא טענו למתחם ענישה נפרד בגין עבירות אלה. השימוש בנשק חם מהווה נסיבה מחמירה. 11. המאשימה הפנתה לעברו הפלילי העשיר של הנאשם גם בעבירות אלימות כשרף העבירות שבהן הורשע כל הזמן הולך ועולה. העבירות שביצע הנאשם מצביעות על יחס אנטי סוציאלי לחברה. מדובר בנאשם אלים ומסוכן, הנוטה להתפרצויות זעם. המאשימה הוסיפה שהנאשם לא נטל אחריות ולא הביע חרטה. אין מדובר בנסיבה שיש להביא לחובת הנאשם אך הוא אינו זכאי להקלה לה זכאים מי שמודים בביצוע עבירות, נוטלים אחריות על מעשיהם וחוסכים את העדת נפגעי העבירה. הנאשם השתחרר מהכלא לאחר ריצוי מאסר בן 27 חודשים, כחצי שנה לפני שביצע את העבירות מושא הליך זה כשמאסר מותנה תלוי ועומד נגדו ולכן גם מטעם זה יש להפעילו במצטבר. המאשימה עתרה להשית על הנאשם פיצוי מקסימלי לכל אחד מנפגעי העבירות. בהקשר זה הפנתה המאשימה לתסקירי נפגעי העבירות. 12. ההגנה, בטיעוניה לעונש, עתרה לענישה מינימלית וקרובה ככל הניתן לענישה שהוטלה על האחר- נאור מירילשוילי. אשר לעבירת הרצח, נוכח הוראת המחוקק שקבע עונש חובה לעבירה בה הורשע הנאשם, התמקדו באי כוחו בטיעוניהם במידת העונש שנכון לגזור על הנאשם בהקשר לעבירות האחרות בהן הורשע ובאופן הטלתו, האם באופן מצטבר למאסר העולם או באופן חופף וכן בהקשר למאסר המותנה התלוי ועומד נגד הנאשם שיש להפעילו. בטיעוניהם, התייחסו באי כוח הנאשם לעניינו של נאור והדגישו את עקרון אחדות הענישה. נטען שהמדובר בפרשה אחת והמאשימה באופן מלאכותי הפרידה בין ענייניהם. נטען שיש חשיבות לעובדות שנקבעו ולא רק לעבירות שבהן הורשעו הנאשם ונאור שכן עניינם של הנאשם ונאור זהה למעט העובדה שנקבע שהנאשם הוא זה שלחץ על ההדק.

ההחלטה להמית את אדם גמלה בליבם של השניים, יחד. נאור היה זה שקרא לאדם לצאת לסמטה. בנוסף, לנאור היה חלק פעיל בירי של הנאשם כלפי שולה בכך שצעק לנאשם "דפוק בו, דפוק בה". ב"כ הנאשם ציינו שהמאשימה אינה יכולה "לדבר בשני קולות". מצד אחד להשאיר את חלקו של נאור כפי שפורט בכתב האישום בעניינו של הנאשם ומצד שני לנסות "לנקות" את נאור תוך תיקון כתב האישום לעבירה חמורה פחות בעניינו. נטען שמעבר לכך, לאחר שנאור הודה והורשע, אין משמעות לקשיים הראייתיים הנטענים בעניינו.

לעניין הפער בעונש בין הנאשם ונאור, ב"כ הנאשם טענו שנוכח הפער המשמעותי הקיים ממילא בין עניינו של הנאשם לעניינו של נאור נוכח סעיף עבירת ההמתה השונה, ראוי שלא להנציח את הפער עוד יותר בענישה מצטברת אלא ההיפך, לצמצמו כמה שיותר. לאור זאת, עתרה ההגנה להטיל את העונש שיוטל על הנאשם בגין עבירות ניסיון הרצח והחבלה בחופף לעונש שיוטל עליו בגין עבירת הרצח (מאסר עולם).

עוד נטען לקרבה לסייג האחריות הפלילית, של שכרות, לפי סעיף 34ט - ב"כ הנאשם הטעימו שהם אינם טוענים לכך שהנאשם חוסה תחת צלו של הסייג אלא שעניינו קרוב יותר לסייג מאשר לפיכחון מוחלט ושהעניין דרמטי במיוחד כאשר מדובר בעבירות שדורשות כוונה מיוחדת, מטרה וכו'.

ב"כ הנאשם הפנו להימצאותו של הנאשם במצב של שכרות בעת האירוע, הדבר עולה מההשתלשלות הטבעית של האירועים במסיבה בהשתתפות אורחים צעירים אשר נמשכה עד השעות הקטנות של הלילה.

בנוסף, הסנגור הפנה לעדויות עדי התביעה שעדותם נמצאה מהימנה לצורך הכרעת הדין. כך למשל, הסנגור הפנה לעדותה של שולה הרוש שלדבריה הנאשם אפילו לא החליף את בגדיו במהלך הערב ושם הוא לא היה משתמש בסמים שיקול הדעת שלו היה אחר והוא היה טורח להחליף את בגדיו עובר לחזרתו לזירה.

ב"כ הנאשם לא התייחסו בטיעוניהם למתחם העונש אך בנוגע לקביעת העונש בתוך המתחם טענו להשפעת המאסר על הנאשם והפגיעה הצפויה מכך לנאשם בנתוני גילו - 32 ועל כן הוא צפוי להשתחרר רק בגיל מבוגר מאוד.

ההגנה עתרה להתחשב גם במצבו הרפואי של הנאשם ולנסיבות חייו הקשות כפי שעולה גם מהכרעת הדין. ב"כ הנאשם הפנו לכך שעניינו של הנאשם העלה סוגיות משפטיות מורכבות ואין המדובר בנאשם שניהל "משפט סרק".

בנוסף, הפנו ב"כ הנאשם לחלוף הזמן מעת ביצוע העבירות, כ-4 שנים.

ב"כ הצדדים הפנו לפסיקה ענפה בתמיכה למכלול טענותיהם.

13. הנאשם, בדברו האחרון, שב וטען לחפותו ולהתחשבות שכן מאסר עולם הוא עונש כבד מנשוא בפני עצמו.

מתחם הענישה

14. טרם שנידרש לקביעת מתחם הענישה לעבירות הרלוונטיות, הערה בעניין עבירת הרצח. נזכיר שבתאריך 10.07.19 במסגרת הרפורמה בעבירות ההמתה, נכנס לתוקפו תיקון 137 לחוק העונשין (סע' 25(א) לתיקון לחוק, ס"ח תשע"ט 2779 מיום 10.01.2019, קובע תחולה - 6 חודשים מיום הפרסום). הנאשם הורשע בעבירת הרצח בנוסחה טרם כניסת תיקון 137 לחוק לתוקף, לפי סעיף 300(א)(4) לחוק העונשין, שקבע כדלקמן: "העושה אחת מאלה יאשם ברצח ודינו - מאסר עולם ועונש זה בלבד...גורם למותו של אדם כשנעברה עבירה אחרת, כדי להבטיח לעצמו, או למי שהשתתף בביצוע אותה עבירה, בריחה או הימלטות מעונש" (פסקה 871 להכרעת הדין). בהכרעת הדין התייחסנו להשפעת התיקון הנ"ל בענייננו ונקבע שאין בתיקון כדי להקל עם הנאשם (פסקאות 576 ו- 807 עד 812 להכרעת הדין). קביעת עונש מאסר עולם חובה על ידי המחוקק בעבירת הרצח שבה הורשע הנאשם לפי סעיף 300(א)(4) לחוק העונשין, טרם תיקון 137 לחוק, למעשה הביאה לידי ביטוי את עצמת הערכים החברתיים בהם פגע הנאשם, חשיבותם ועליונותם, כך שאין לבית המשפט שיקול דעת בעניין קביעת מידת העונש למי שהורשע בעבירה זו. רק נזכיר שלקדושת חיי האדם, מטבעה, שמור מקום בשורה הראשונה של ערכי כל חברה אנושית(ע"פ 7637/05 יוסף נ' מדינת ישראל (5.7.07)). לאור זאת, אין מקום להידרש לשאלת מתחם הענישה. אשר על כן, יש להשית על הנאשם עונש מאסר עולם בגין עבירת הרצח שבה הורשע. 15. אשר לעבירות הנוספות שבהן הורשע הנאשם, נאמר כך: עבירת ניסיון הרצח - סעיף 1305(1), קובע עונש של 20 שנות מאסר למורשע בעבירה זו. עבירה זו לא שונתה בעקבות תיקון 137 לחוק העונשין; לו היה הנאשם מואשם בעבירה של ניסיון לרצח על פי הדין הקיים עתה, הוא היה מורשע באותה העבירה ניסיון לרצח לפי סעיף 1305(1). כלומר, לעבירת הניסיון לרצח, מבחינת העונש המירבי הקבוע לצידה, ולתיקון החקיקתי בעבירות ההמתה, אין השפעה מקלה על הנאשם.

עבירת החבלה בכוונה מחמירה - סעיף 329(א)(1) קובע עונש מירבי של 20 שנות מאסר. עבירת נשיאת והובלת נשק - סעיף 144(ב) רישא קובע 10 שנות מאסר כעונש מירבי. 16. המאשימה עתרה להשית על הנאשם עונש מאסר עולם בגין עבירת הרצח של המנוח וכן עתרה לקביעת שני מתחמי ענישה במובחן. האחד, בגין הפגיעה באדם - עבירת ניסיון הרצח, והשני בגין הפגיעה בשולה - עבירת גרימת החבלה. ב"כ הנאשם לא התייחס לשאלת מתחמי הענישה. בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון, נקבעו מספר מבחני עזר לבחינת השאלה האם מדובר באירוע אחד או במספר אירועים: "כדי לעמוד על עוצמת הקשר שבין העבירות שומה על בית המשפט לעמוד על נסיבותיו העובדתיות של העניין שלפניו, ולבחון אם יש בהן כדי להצביע על קשר הדוק בין העבירות. נסיבות עובדתיות אלה מהוות 'מבחני עזר' לקביעת עוצמת הקשר. במסגרת זו ניתן לבחון, למשל, האם ביצוען של העבירות מאופיין בתכנון; האם ניתן להצביע על שיטתיות בביצוע העבירות; האם העבירות התרחשו בסמיכות של זמן או מקום; האם ביצועה של עבירה אחת נועד לאפשר את ביצועה של העבירה האחרת או את ההימלטות לאחר ביצועה, וכיוצא באלו נסיבות עובדתיות. קיומה של נסיבה אחת או יותר מנסיבות אלו (ואין זו רשימה סגורה) עשוי להעיד על קשר הדוק בין העבירות השונות, המלמד כי באירוע אחד עסקינן. בבחינת הנסיבות העובדתיות, מן ההכרח לבית המשפט להעמיד לנגד עיניו את השאלה האם השקפה על העבירות כעל כמה אירועים תהא מלאכותית, באופן שיגרע ממהות העניין בכללותו, או שלא ישקף את סיפור המעשה כהווייתו" (ע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' יוסף דלאל (3.9.2015) בפסקה 22 לפסק הדין; וכן ראו ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)). בעניינו של הנאשם, הפגיעה במנוח, באמו ובאדם נעשתה בסמיכות זמן ומקום, וביצוע העבירות כלפי המנוח ואמו נועד לאפשר את ביצוע הפגיעה באדם וההימלטות לאחר ביצועה. לאור האמור, נראה כי מדובר באירוע אחד. נדגיש, אין בקביעה שמדובר באירוע אחד כדי להפחית ממשמעותה של כל עבירה וממשמעות הפגיעה בכל נפגע עבירה. לאור זאת, נקבע מתחם אחד לכל האירוע. 17. אשר לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם, בעבירות בגין הורשע לבד מעבירת הרצח, כפי שציינה המאשימה בטיעוניה, הנאשם פגע בערך קדושת החיים, שלמות הגוף והגנה על שלומו ובטחונו של כל אדם. על חומרת העבירות שבהן הורשע הנאשם ניתן ללמוד גם מהעונש הקבוע לצדן, עונש של 20 שנות מאסר לצד עבירת ניסיון הרצח ולצד עבירת החבלה בכוונה מחמירה.

כבר נקבע שעבירת ניסיון הרצח היא עבירה מהחמורות שבספר החוקים והניסיון לקפד את חייו של אדם ולפגוע בערך העליון של קדושת החיים מחייבת גישה מחמירה והולמת ויש לתת את משקל הבכורה לשיקולי הגמול וההרתעה באופן שתושט ענישה לתקופה ממושכת, לשנים ארוכות (ע"פ 4372/13 סיסא נ' מדינת ישראל (6.8.14)). ועוד נאמר,

"מנקודת מבט מוסרית ומשפטית, יש לתת ביטוי לערך קדושת החיים, ... גם בגזירת העונש המתאים. על העונש להיקבע מתוך ההבנה הבסיסית כי כל אדם הוא עולם ומלואו, ופגיעה בו היא, כשלעצמה, מעשה חמור מאין כמותו" (ע"פ 3545/18 קיקס נ' מדינת ישראל, בפסקה 5 (24.2.19), וכן ראו ע"פ 3617/13 טייטל נ' מדינת ישראל, בפסקה 66 (28.6.2016)).

בעניינו, מידת הפגיעה בערכים חברתיים זועקת בחומרתה. הנאשם תכנן בקור רוח לרצוח את אדם, הצטייד בנשק, ארב לאדם ונהג באכזריות כאשר חזר למסיבת יום ההולדת שנערכה לכבוד המנוח, תוך זלזול בוטה בחיי אדם והתעלמות מוחלטת מכך שהעמיד בסיכון ממשי את באי המסיבה ומי שנכח באותה זירה. הנאשם היה מרוכז במימוש כוונותיו כשהוא נוהג באלימות אכזרית וחסרת מעצורים.

הנאשם ירה ללא היסוס גם במי שמסוכסך עמו גם במנוח ואף לא היסס לפגוע באם המנוח ויצר "זירת פיגוע" פלילי; זאת, מתוך קלות בלתי נתפסת של שימוש בנשק חם בעקבות עימות עם אדם, שאותו תכנן לרצוח, כשהוא לא חס על חיי אחרים שהפריעו לו במימוש תכניתו ומנוסתו. הנאשם לא רק גדע את חייו של המנוח, אלא גם המית אסון על אמו ומשפחתו וכשהוא דן את אדם לחיים בייסורים פיזיים ונפשיים.

18. אשר למדיניות הענישה הנוהגת, נזכיר שאין מקרה הזהה למשנהו וכל מקרה נבחן על פי נסיבותיו. בתוך כך יהיה נכון לתת את הדעת למספר פרמטרים כמו למשל מאפייני התכנון, השלב אליו הגיע הניסיון וקרבתו להשלמת העבירה, סוג האמצעי ששימש לעבירה, האם נגרם נזק לקורבן וכיו"ב.

עוד נציין שכאמור בחוק, מדיניות הענישה מהווה רק את אחד מהשיקולים בקביעת מתחם העונש הראוי לצד ההתחשבות בערכים החברתיים שנפגעו ממעשי הנאשם, מידת הפגיעה בהם ונסיבות ביצוע העבירות.

בע"פ 9201/18 גורבאן נ' מדינת ישראל (8.6.22) אישר בית המשפט העליון עונש מצטבר של 30 חודשי מאסר בגין עבירה של פגיעה בנסיבות מחמירות לעונש מאסר עולם בשל עבירת רצח. בנוסף, הוטלו 20 חודשי מאסר בגין העבירות בנשק ועונש ו-18 חודשי מאסר בפועל בשל העבירה של שיבוש מהלכי משפט, וזאת כשעונשים אלה ירצו בחופף לעונש המאסר. בנוסף, הופעל עונש מאסר מותנה שהיה תלוי ועומד כנגד הנאשם, במצטבר.

המערער הורשע, לאחר שמיעת הראיות, בעבירות של רצח בכוונה תחילה, פגיעה בנסיבות מחמירות, עבירות בנשק ושיבוש מהלכי משפט. המערער הגיע לבית קפה שבו ישב המנוח ופתח באש מאקדחו לפחות 19 קליעים, 4 מהם פגעו במנוח שמת מפצעיו. עוברת אורח שהלכה ברחוב סמוך נפגעה מפצע ירי שטחי.

בע"פ 7473/20 מדינת ישראל נ' מחאמיד (29.6.21), אליו הופנינו על ידי ההגנה, החמיר בית המשפט העליון בעונשו של המערער (המשיב שכנגד) והעמידו על 8 שנות מאסר חלף 6.5 שנות מאסר שהוטלו עליו בבית המשפט המחוזי. המערער הורשע בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, נשיאה והובלה של נשק שלא כדין וירי מנשק חם באזור מגורים באופן שיש בו כדי לסכן חיי אדם. בעניין זה דובר במערער שבעת ביצוע העבירות טרם מלאו לו 21 שנים, נטול עבר פלילי וכן צוין שהמשיב החל בהליך שיקום בכלא. בית המשפט העליון הדגיש שאין ערכאת הערעור ממצה את הדין.

בעקבות הירי המתלונן אושפז כשהוא מורדם ומונשם. נגרמו לו נזקים שונים, בהם פצעי ירי בצוואר, בריאה ובבית חזה, נזק לשורשי שתי חוליות, חולשה בידו והגבלת תנועה בכתף.

בתפ"ח 11459-10-09 מדינת ישראל נ' חזיזה (13.11.11), אליו הופנינו על ידי המאשימה, נדון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות של רצח וניסיון רצח. הנאשם נדון למאסר עולם בגין עבירת הרצח ו-20 שנות מאסר בגין עבירת ניסיון הרצח מחציתו במצטבר למאסר העולם וחציו בחופף. הנאשם החליט להביא למותו של המתלונן לאחר שהמתלונן עירב אדם אחר בסכסוך כספי שבין הנאשם לחברו של המתלונן. הנאשם פסע לכיוון המתלונן בשעת ערב בעיר והחל לירות לעברו. המתלונן, שנפגע כבר בשלב זה, ניסה להימלט בריצה בעוד הנאשם רדף אחריו וירה לכיוונו יריות נוספות, בסך הכל 13 יריות, ולאחר מכן נמלט מהמקום. כתוצאה מהיריות המתלונן נפצע קשה באזור החזה, סבל מקרעים רבים בסרעפת, בכבד, בכליה ובמעיים, והיה שקוע בתרדמת ממושכת במשך שישה שבועות. במקום שהתה קבוצת נערים וכתוצאה מהירי נפגע גם נער עובר אורח שמת מפצעיו.

בע"פ 3879/21 סלומון נ' מדינת ישראל (10.8.22) אישר בית המשפט העליון עונש של 15 שנות מאסר שהוטלו על מערער שהורשע בעבירה של ניסיון רצח. צוין שבשעות לילה, חבורת צעירים השתוללו והקימו רעש ברחוב מול בית המערער, פקח עירוני ושוטר סויר, העירו לחבורת הצעירים וביקשו מהם לחדול ממעשיהם. בהמשך המערער העיר לצעירים ואחד מהם הגיב באופן "מזלזל ופוגעני". בחלוף זמן קצר, המערער שב למקום כשהוא מצויד באקדח טעון בכדורים, בו החזיק מתוקף היותו מאבטח וירה ירייה מטווח קצר לעבר ראשו של נפגע העבירה שאושפז לכ-10 חודשים ונעשה סיעודי. בית המשפט המחוזי העמיד את מתחם העונש ההולם על 14 עד 18 שנות מאסר.

בע"פ 687/22 טלוי נ' מדינת ישראל (19.5.22) אליו הופנינו על ידי המאשימה, החמיר בית המשפט העליון בעונשו של המערער שהורשע, על יסוד הודאתו, בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה ושינוי זהות של רכב או של חלק של רכב, והעמידו על 15 שנות מאסר חלף 12 שנות מאסר שהוטלו עליו בבית המשפט המחוזי. בית המשפט העליון קבע את מתחם הענישה בין 16 ל-20 שנות מאסר. עם זאת, בשים לב לנסיבותיו האישיות של המערער ולכלל לפיו אין זו דרכה של ערכאת הערעור למצות עם המערער את הדין במלוא חומרתו, בית המשפט העליון חרג מהמתחם והעמיד את עונשו של המערער על 15 שנות מאסר.

המערער ירה מאקדחו, מטווח קצר, בראשו של קרבן העבירה, כבן 27 וגרם לו נזק מוחי מאסיבי והוא מאושפז במוסד רפואי מונשם וחסר הכרה.

19. אשר לנסיבות ביצוע העבירות, אלה פורטו במסגרת ממצאי העובדה כפי שנקבעו בהכרעת הדין. בתמצית שבתמצית נזכיר שיש להביא בחשבון את התכנון שקדם לניסיון הרצח, שכלל את עזיבת הזירה, הצטיידות בנשק חם וחזרה למקום האירוע. נאור הוביל את אדם לסמטה, שם הנאשם ארב לו וירה בו. בלהט האירוע, בקלות בלתי נתפסת, הנאשם ירה באמו של המנוח, שניסתה לעצור אותו מלפגוע בבנה המנוח שדלק אחרי הנאשם ורצח את המנוח. כמו כן יש לקחת בחשבון כי הנאשם ביצע את הירי בשכונת מגורים.

עוד נפנה לנזק שנגרם כתוצאה מביצוע העבירות: אדם סבל ממספר פצעי ירי בבטן התחתונה ובירך הימנית. אדם הובהל לבית החולים סורוקה, שם הורדם, הונשם ונותח באופן דחוף. במהלך הניתוח קיבל אדם 6 מנות דם וכן בוצעה כריתה של 50 ס"מ במעי הדק, וכריתת מקטע במעי הגס, בשל ריבוי חורים במעי הדק ובמעי הגס. בנוסף, בוצעה אקספלורציה של פצע הירי בירך ימין ונעשתה קשירת SUPERFICIAL FEMORAL VEIN. לאחר הניתוח חלה התדרדרות במצבו של אדם והוא הורדם והונשם במשך כחודש ימים, החל מיום 22.11.18. בתקופה זו, נותח מספר פעמים נוספות באופן דחוף עקב הרעות חוזרות ונשנות במצבו הרפואי. ביום 3.1.19 שוחרר אדם מבית החולים.

שולה נפגעה בירך ימין והובהלה לבית החולים "סורוקה", שם אושפזה עד יום 18.11.18.

לצד זאת הנאשם גם גרם פגיעה נפשית לקורבנותיו וכפי שפורט בתסקירי נפגעי העבירות.

20. אשר לשאלת הקרבה של הנאשם לסייג השכרות, שאף היא מהווה נסיבה בקביעת מתחם העונש ההולם, נציין שבסיכומיו, העלה הנאשם, טענה לפיה הוא חוסה תחת הקרבה לסייג השכרות. טענה זו נבחנה במסגרת הכרעת הדין ונדחתה. בין היתר נקבע בהכרעת הדין:

"התמונה העולה מהראיות היא שהנאשם התנהל בשליטה עצמית ובקור רוח, ולא כ"חסר יכולת של ממש... להבין את אשר עשה או את הפסול שבמעשהו, או להימנע מעשיית המעשה". הוא עזב את בית הרוש לאחר העימות עם אדם, הלך משם לביתו של מיכה, שם פגש את נאור ותיאם עמו את הגעתם לסמטה, ושניהם יצאו משם והצטיידו בנשק, תוך הקפדה על ניתוק סלולרי. משם המשיכו לסמטה, ושם הנאשם ארב בסבלנות בשיחים עד שנאור הוביל את רותם, אדם וניב אל פנים הסמטה. רק אז יצא הנאשם מן המארב וירה באדם באופן ממוקד. לאחר הירי ברותם ברח הנאשם, העלים את הנשק והסתתר, תוך המשך ניתוק הקשר הסלולרי עם קרוביו. כל התנהלותו מדגימה כי הנאשם פעל מתוך שיקול דעת ושליטה, ולא בשכרות" (פסקה 825 להכרעת הדין).

נוכח קביעה זו, ממנה עולה שהנאשם פעל מתוך שיקול דעת ושליטה, הרי שנדחית גם טענת ההגנה לקרבה לסייג גם בהקשר לגזר הדין.

21. לאור כל האמור, בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, מידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות לביצוע העבירות, אנו מעמידים את מתחם העונש ההולם למעשי עבירות ניסיון הרצח, החבלה החמורה והחזקת הנשק בין 18 ל-23 שנות מאסר.

עונשו של הנאשם בתוך המתחם

22. בתוך מתחם העונש ההולם יינתן משקל לעברו הפלילי של הנאשם המתאפיין בעיקר בעבירות אלימות נגד גוף אדם. הנאשם צבר לחובתו 13 הרשעות קודמות. הרשעתו האחרונה של הנאשם היא מחודש אוקטובר 2016 בגין ניסיון גניבה והחזקת סכין שלא כדין, עבירות שביצע בחודש מאי 2013.

קודם לכן, בחודש ינואר 2016 הוא הורשע במסגרת הסדר טיעון וע"פ הודאתו בבית המשפט המחוזי בבאר שבע בעבירות של קשר לפשע, פציעה, פציעה ע"י שניים או יותר וכשהעברין מזוין והיזק לרכוש במזיד; בשל כך נגזר עליו מאסר כולל של 27 חודשים תוך הפעלת מאסר מותנה חלקו בחופף למאסר שהופעל והכל במצטבר למאסר אחר שהנאשם ריצה עובר למועד גזר הדין.

יומיים קודם לכן, בינואר 2016 הורשע הנאשם בבית משפט השלום באילת בעבירות של איומים, התנהגות פרועה במקום ציבורי, תקיפה סתם, הפרת צו והוא נדון ל-10 חודשי מאסר בגין עבירות משנת 2013.

בנובמבר 2015 הנאשם הורשע בגין עבירות מ-2012 של איומים, התנהגות פרועה במקום ציבורי תקיפה סתם ותקיפת שוטר והוא נדון ל-7 חודשי מאסר תוך הפעלת מספר מאסרים מותנים מבית משפט השלום ומבית משפט השלום לנוער. גם בשנת 2014 הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה סתם ונדון למאסרים מותנים. וב-2012 נדון ל-3 חודשי מאסר בגין עבירות אלימות דומות ובתיק אחר ל-14 חודשי מאסר בגין עבירות אלימות כולל תקיפה וחבלה ממשית ע"י שניים או יותר. בשנים 2011 ו-2012 הורשע בעבירות של החזקת סמים ובשנת 2010 בעבירות אלימות מהשנים 2008, 2009, 2010 בגין נדון למאסר של 3 חודשים.

הרשעתו הראשונה של הנאשם הייתה מבית משפט לנוער בראשון לציון משנת 2008 שם נדון בגין גניבה למאסר מותנה בגין עבירה משנת 2005.

23. בנוסף, כפי שצוין לעיל, הנאשם ביצע את העבירות, מושא גזר דין זה, בשעה שמאסר מותנה תלוי ועומד כנגדו.

בהקשר זה יש להביא בחשבון שנגד הנאשם תלוי ועומד מאסר מותנה בר הפעלה של 12 חודשים מת"פ 34544-05-15 ו-24250-06-15 של בית משפט המחוזי בבאר שבע מיום 06.01.16. עיון בעובדות בהן הודה הנאשם בתיק זה מלמד על חומרת האלימות בה נהג הנאשם בקורבנו גם באותו העניין. מהכרעת הדין בתיק זה עולה שהנאשם קשר קשר עם אחרים לתקוף את המתלונן ולפצוע אותו, ובמסגרת זו הוא וחבריו הצטיידו ברכב, אחד הצטייד בחפץ חד והנאשם הצטייד בלום וכולם יחד ניגשו לפיצוציה במרכז גילת בבאר-שבע, בה ישב המתלונן. המתלונן, אשר הבחין בקושרים, ניסה להסתתר מתחת לארון, אחד הנאשמים מצא אותו והכה בו באגרוף בפניו, עד שהוא נפל לרצפה, ומיד לאחר מכן תקפו הנאשמים ואחר, בצוותא, את המתלונן, אך הוא הצליח להתחמק מהם והם עזבו את הפיצוציה. מיד לאחר מכן שבו הנאשמים לפיצוציה, כשהם מצוידים בחפצים חדים, בלום ובמקלות, ושבּו לתקוף את המתלונן בצוותא חדא, בכך שהכו אותו בכל חלקי גופו, כשהם אוחזים בחפצים חדים ובאמצעות הלום.

מיד לאחר מכן עזבו הנאשמים והאחר את הפיצוציה כשהם מותירים את המתלונן פצוע, על הקרקע, בסמוך למקום. המתלונן הובהל לבית החולים, שם התברר כי כתוצאה ממעשיהם, נגרמו למתלונן פצעי דקירה בידו וברגלו השמאלית וחתכים מרובים בראשו והוא נזקק לטיפול רפואי, שכלל סגירת הפצעים בסיכות וחבישות. בנוסף, נגרם נזק רב לפיצוציה כתוצאה מהמעשים.

כל זאת עשה הנאשם שעה שהיה תלוי ועומד נגדו מאסר מותנה שהופעל על ידי בית המשפט. ב"כ הנאשם טענו להשפעה ניכרת של תוצאות ההליך המקביל שהתנהל נגד נאור נוכח עקרון אחידות הענישה. בהקשר זה נאמר כך: אכן, מעורבותו של נאור אינה שולית, אולם, וכאן הדגש, מדובר במי שהורשע בעבירה עיקרית של הריגה ולא בעבירת רצח שלצידה עונש מאסר עולם חובה. מעבר לכך, נאור הורשע במסגרת הסדר טיעון שנומק בקושי ראייתי שהיווה גם את הסיבה לעיכוב בהגשת כתב האישום נגדו, למעלה משנה לאחר שהוגש כתב האישום נגד הנאשם. זאת ועוד, נאור לא היה היורה והאינטרס לא היה שלו. גם אם נאור אמר לנאשם "תדפוק בו תדפוק בה", אין להשוותו למי שבפועל ירה. המאשימה קיבלה את טענת נאור שכשהוא נמלט מהזירה יחד עם הנאשם הוא לא ידע שהנאשם הסתובב וירה במנוח אגב הבריחה, אף שבאופן משפטי היה עליו לדעת זאת לפי סעיף 34א לחוק העונשין. התכנית שלהם הייתה לבא ולרצוח את אדם. הראיות כלפי נאור שנגעו לשולה בעצם התווספו לאחר שהוגש כתב האישום כנגד הנאשם. טעם נוסף להסדר נעוץ ברצונה של המאשימה להתחשב בקורבנות העבירות נוכח מצבם הנפשי של אדם ושולה, שהחל להתדרדר והחשיבות שהייתה מבחינת אמו של המנוח לשמוע את לקיחת האחריות של נאור, שהיה חבר טוב של המנוח. לבד מכך, לנאור עבר פלילי אולם להבדיל מהנאשם שעברו הפלילי כבד, לחובת נאור 5 הרשעות קודמות (לבד מתיק ההריגה המדובר) בעבירות שונות מתחום הסמים, הרכוש והאלימות כאשר עבירות האלימות בהן הורשע הן בעיקר לפי סעיף 379 לחוק העונשין וחמורות פחות בחומרתן מאלו שבהן הורשע הנאשם.

נזכיר שבהסדר טיעון "סגור" בית המשפט בוחן את סבירותו של ההסדר ולא בהכרח מטיל את העונש הראוי. הגישה הרווחת של פסיקת בית משפט העליון היא שאין להשוות בין מי שנגזר עליו עונש במסגרת הסדר טיעון "סגור" לבין שותף שלגביו טענו הצדדים באופן פתוח (ראו למשל ע"פ 9031/16 סוכר נ' מדינת ישראל (2.3.17), וראו מנגד ע"פ 4959/19 פלוני נ' מדינת ישראל (12.6.22)).

פסיקת בתי המשפט חזרה והדגישה שעקרון אחידות הענישה אינו חזות הכול ומדובר בשיקול אחד מבין מכלול שיקולי הענישה. כפי שציין בית המשפט העליון:

"עקרון אחידות הענישה אינו חזות הכול. השיקול בדבר אחידות הענישה הינו שיקול אחד מבין מכלול השיקולים שעל בית המשפט לשיקול על מנת להגיע לתוצאת מאוזנת המגשימה את תכלית ההגנה על עניינו של הציבור והפרט" (ע"פ 7350/12 פלוני נ' מדינת ישראל, 14/01/12). כמו כן יש לזכור כי קשה להשוות לחלוטין בין שני נאשמים, אף מבצעים בצוותא, שכן כל אחד ונסיבותיו שלו: "מלאכת קציבת העונש אינה תרגיל אריתמטי לחישוב תרומתו העבריינית של פלוני ביחס לתרומתו העבריינית של אלמוני באותה הפרשה. כך, אל לפעולת גזירת העונש להדמות לפעולת העתקה והדבקה, מעונשו של פלוני לעונשו של אלמוני, רק בשם עקרון אחידות הענישה" (עניין פיצו, פסקה 23) (ע"פ 6544/16 ניסנצ'ג נ' מדינת ישראל (21.2.17)).

עם זאת, הגם שהכלל כפי שנעמד עליו בהמשך, הוא שיש להורות על ענישה מצטברת, הרי שביחס לאופן הפעלת המאסר הנוסף, תילקח בחשבון במידת מה טענה זו הגם שמסקלה מועט, בנסיבות עניינו. כן יובאו בחשבון נסיבות האישיות של הנאשם כפי שעמד עליהן הסנגור בטיעונו.

נזכיר עוד וכפי שצינו ב"כ הצדדים, כפירה באשמה וניהול משפט על ידי הנאשם לא ייזקפו לחובתו (סעיף 40א(6) לחוק העונשין), אך ודאי שהוא אינו זכאי להקלה הניתנת למי שמודה ונוטל אחריות למעשיו, חוסך זמן שיפוטי וחוסך מנפגעי העבירה את הטרומה של עדות בבית המשפט. במקרה זה לא נחסך מעמד העדות משולה ששכלה את בנה ונפצעה בעצמה וגם לא מאדם מסרוגה שנפצע קשה מאד הן פיזית והן נפשית והוא העיד רק לאחר שהיה עצור מספר ימים בשל סירובו להעיד עקב הטרומה והפחד מהנאשם. מובן שבנסיבות אלה אי לקיחת האחריות היא גם אינדיקטור לכך שהמסוכנות לא פחתה.

24. במכלול נסיבות אלה ובאיזון שבין השקולים השונים נראה כי יש למקם את עונשו של הנאשם ברף הגבוה של מתחם הענישה.

25. אשר לשאלת צבירת העונשים, הכלל הוא שעבירת רצח, אליה נוספו עבירות נלוות, חומרת העבירה מצדיקה הטלת עונשי מאסר במצטבר. העונש שהולם מעשים שהביאו לנטילת חיים של קרוב אחד ולניסיון קטילת חיי קורבן נוסף כמו גם חבלה חמורה בקורבן שלישי אינו יכול להיות אותו עונש שהולם נטילת חיי של אדם אחד בלבד. כל אדם הוא עולם במלואו (ע"פ 9201/18 גורבאן נ' מדינת ישראל (8.6.22)).

לאור זאת, הגם שאין מקום לחפוף בין העונשים שיוטלו על הנאשם בגין העבירות השונות, נורה על חפיפה מסוימת ובכך להביא לידי ביטוי את טענות ב"כ הנאשם כמפורט לעיל.

26. לשאלת הפעלת עונש המאסר המותנה שתלוי ועומד כנגד הנאשם, נציין שככלל, בעת הפעלת מאסר מותנה תקופות המאסר ירוצו בזו אחר זו וסטייה מכך תיעשה רק "מטעמים שיירשמו" (סעיף 58 לחוק העונשין). הנאשם לא הצביע על טעמים לסטייה מהכלל. אדרבא, הנאשם ביצע עבירות כה חמורות בשעה שמאסר מותנה תלוי ועומד כנגדו על כן יש מקום להורות על כך שתקופת המאסר המותנה שתופעל תרוצה במצטבר. נזכיר, הפעלת מאסר מותנה היא למעשה עונש על מעשה העבירה הקודם בגינו הורשע הנאשם ונוכח מאפייני התנהלותו אין כל הצדקה להורות על חפיפת עונשים בהקשר זה.
27. לענין רכיב הפיצוי, הריהו 'עזרה ראשונה' הניתנת לנפגע העבירה בתום ההתדיינות בפלילים. בצד אותה 'עזרה ראשונה' עומדת האפשרות להגיש בנפרד תביעה אזרחית נגד העבריין, בגין מלוא נזקי קרבן העבירה (ע"פ 7186/19 קטמור נ' מדינת ישראל (8.1.2020)).
- הנזקים שנגרמו לשולה ולאדם הם נרחבים קשים וארוכי טווח ואלה אוזכרו בפרק הראיות לעונש כפי שפרטנו לעיל. אדם היה בסכנת חיים והוא סובל מנכות צמיתה קשה. שולה, לבד מהיותה אם המנוח הזכאית לפיצוי מכח הוראת סעיף 77 לחוק העונשין, נפצעה בעצמה בירכה ואושפזה למספר ימים וזכאית לפיצוי על כל אחת מהעבירות שבהן הורשע הנאשם. נוכח הנזקים הנרחבים שגרם הנאשם לאדם ולשולה יש מקום לפסיקת הפיצוי המקסימלי הקבוע בחוק לכל אחד מהם בהקשר לעבירת הרצח וניסיון הרצח.
- נזכיר בהקשר זה גם את ההלכה שהפיצוי לקרבן העבירה אינו אמור להיקבע לפי יכולתו הכלכלית של הנאשם (דנ"פ 5652/16 אסרף נ' בוקובזה (13.9.17)).
- לבסוף, אנו מציינים שלא התבקשנו על ידי המאשימה לקבוע שיש להחיל את הוראת סעיף 30ב לחוק שחרור על תנאי ממאסר התשס"א-2001, לענין המלצה לאסיר עולם שהורשע ברצח חריג בחומרתו. הואיל ולא התבקשנו כאמור, אין טעם לדיון בעניין זה הגם שאנו מציינים שנסיבות האירוע קשות מאוד.
28. לאור כל האמור לעיל, אנו דנים את הנאשם לעונשים הבאים:
- א. בעבירת הרצח לפי סעיף 300(א)(4) - עונש מאסר עולם.
- ב. בעבירות האחרות בהן הורשע - 22 שנות מאסר. 19 שנים במצטבר לעונש מאסר העולם והיתרה בחופף לו.
- ג. הפעלת עונש מאסר מותנה של 12 חודש מת"פ 34544-05-15 של בית המשפט המחוזי בבאר שבע מיום 6.1.16 ובמצטבר לשני המאסרים.
- ד. מאסר על תנאי של 18 חודש שלמשך 3 שנים מהיום לא יעבור כל עבירת אלימות או עבירת נשק.
- תוצאת האמור היא שהנאשם ירצה עונש של מאסר עולם ו- 20 שנים במצטבר, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה.
- ה. פיצויים לאם המנוח שולה הרוש בסך 258,000 ₪ ופיצויים לאדם מסרוגה בסך 258,000 ₪.
- זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים.
- ניתן היום, ד' תשרי תשפ"ג, 29 ספטמבר 2022, במעמד הצדדים.